

Miskolc és a magyar baloldal elhúzóó válsága

2014 július 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Miskolc, a „magyar Ruhr-vidék” központja, a nagy borsodi iparváros fénykorában meghatározó szerepet játszott a hazai gazdaság fejl?désében.

A diósgy?ri kohászat leépítése, a környez? bányák bezárása után az addig kialakult helyi társadalom átalakulása súlyos válságtüneteket mutatott, a „kisebbségi probléma” kiélez?déséhez vezetett.

Mindazt, ami ott történt, illetve történik, 1946-ban, 1956-ban, 1989-ben, 2009-ben vagy napjainkban, a hazai baloldali pártok figyelemmel kísérik, igyekeznek a saját szempontjaik szerint értelmezni, bel?le következtetéseket levonni.

A közvéleményt formáló, politizáló értelmiség élénken reagál a miskolci politikára, egyszersmind nyomban rávetíti a saját szempontjait, általánosításait. Miskolc a baloldal „szívügye”, ezért mielőtt még a helyi ügyekben állást foglalnánk, röviden ki kell térni arra az ideológiai tükörrre, melyben az ottani események megjelennek.

Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky utca, villamosmegálló a Soltész Nagy Kálmán (Kun Béla) utcánál az ötvenes években - Fotó: Fortepan

1946-ban, Miskolcon a kommunista pártvezet?k által feltüzelt, nagy számban MKP-tag kohászok és bányászok (akik a negyvenes években ugyanilyen lelkesen csatlakoztak a nyilas befolyás alatt álló Nemzet Munkaközponthoz) meglincseltek két zsidó malomtulajdonost, akiket a kapitalista spekulációval azonosítottak. Két nap múlva pedig a kommunista irányítás alatt álló helyi rend?rség ellen fordultak, és a lincsel?ket letartóztató, szintén zsidó származású rend?rtisztet verték véres péppé. Ezt az ?rjöngést, mely?l a korabeli sajtó persze diszkréten hallgatott, csak a parlamentben merték szóvá tenni a kiscgazda képvisel?k. Az 1946 július utolsó és augusztus első napjaiban Miskolcon lejátszódo tragikus események tették el?ször nyilvánvalóvá, hogy a kommunista elmélet mennyire tarthatatlan.

A nagyipari munkásság, „a társadalom vezet? ereje” a valóságban könnyen manipulálható, ösztöneit?l vezérelt tömeg volt, és a képviseletében fellép? párt csak bitorolta a hatalmat. A Moszkvából irányított kommunista világmozgalom hazai „fiókszervezete”, az MKP Központi Vezet?sége úgy értékelte az eseményeket, hogy mögöttük a „reakció ügynökeit” kell keresni, a munkások nem, vagy csak kis mértékben felel?sek azért, ami

történt. A Búza téren és a Zsolcai kapu el?tt történetek nem józanították ki a baloldali, zömmel f?városi értelmiséget, mely még évtizedekig zengte a munkásosztály és „lenini pártja” dicséretét, és az 1956-os megingástól eltévelyedve, lelkesedett a kommunista utópiáért.

Nyugaton már az ötvenes években új utakat keresett a baloldal; alapvet?en két alternatívát dolgozott ki a proletariátus vezet? szerepére épül? marxi-lenini üdvöztetés meghaladására. Nálunk, ahogy a többi kelet-európai országban is, mindkét irányzat eretnokségnek min?sült, de ezért idézzük fel ?ket. Az egyik, melyet a német szociáldemokraták Bad Godesbergi programja foglalt össze, a hagyományos munkásosztály képviselő helyett a középosztály érdekeit, a demokrácia és a „jóéleti piacgazdaság” védelmét helyezte el?térbe.

A másik baloldali irányzat, melynek talán a legjelesebb alakja Jean-Paul Sartre volt, úgy szakított a munkásosztállyal, hogy a „harmadik világ” felszabadításától és a kisebbségek teljes emancipációjától várta a megváltást.

Magyarországon a nyolcvanas évek második felét?l az utóbbi hatott, s ennek hatására vált a hátrányos helyzet? hazai kisebbség, a cigányság feltétel nélküli támogatása a baloldal értelmiségiek els? számú ügyévé. Ez a helyzet napjainkig sem változott, pedig a tények azt igazolják, hogy újra „rossz lóra tettek”.

A napjainkban, 2014 nyarán Miskolcon és a f?városban lejátszódó események, a baloldal mélységes megosztottságán túl azt bizonyítják, hogy azzal a politikával, mely a „kisebbségi kérdést” emeli a politika centrumába, választást nem lehet nyerni, csak elveszíteni.

Pedig el?ször úgy t?nt, hogy Miskolcon sikerre vezet az „elvi politika”. 1989 els? hónapjaiban a „Gettóellenes Bizottság” fellépését lelkesen támogatta az SZDSZ, és ezzel egy helyi, városrendezési ügyb?l, a Széchenyi utca hajdani polgárházainak rehabilitációjából néhány hét leforgása alatt a tragikus múlt összes traumáját felelevenít?, országos kampányt indítottak, meghátrálásra készítetették a városi tanácsot. Holott már akkor is nyilvánvaló volt, hogy az 1944-ben deportált zsidók házainak hátsó udvarába betelepedett, közüzemi díjakkal és lakbérrel egyaránt elmaradt cigányoknak nincs keresnivalójuk a f?utcán, legf?lőbb azon lehetett – joggal – vitatkozni, hogy milyen típusú ingatlanokat kell nekik felkínálni. (A legnagyobb botrány abból pattant ki, hogy egy városi képvisel? konténerházakat javasolt a számukra.) 1989-ban a legitimitáshiánnyal küzd? miskolci városi tanács végül meghátrált, és ez az akció tette aztán országosan ismertté a „Gettóellenes Bizottság” vezet?jét, a kés?bbi SZDSZ-es képvisel?t, Horváth Aladárt. (Végül, ha nem is épültek konténerok, a Széchenyi utcát rehabilitálták, a lakókkal sikerült megegyezni, és elköltöztek.)

A baloldal következ? emlékezetes húzása Miskolcon a „fészekrakó program” közfelháborodást kiváltó kiterjesztése volt a cigányságra, Káli Sándor MSZP-s polgármester vezetés alatt. Bár a közvélemény utólag csak a szövevényes spekuláció-sorozatba belekeveredett ügyvédek és banki ügyintéz?k felel?sségre vonásáról értesült, nyilvánvalóan itt is egy, a valóságtól elrugaszkodott, részleteiben még most sem ismert elvi-politikai döntés el?zte meg a cigány családok beköltöztetését az Avas lakótelep panellakásaiba. Valójában ez a história is f?városi baloldali értelmiség köreib?l indult, egyfajta „antiszegregációs” kísérletként, ami pokollá tette a szomszédos lakók életét. Ezt a sokkoló, és a telep lakóit a cigányok ellen hangoló helyi politikát próbálta azután 2012 januárjában Gyurcsány Ferenc, már a DK elnökeként PR-módszerekkel „eladni” azzal, hogy három napra, átmenetileg „vendégeskedett” az Avason. Kedélyes és optimizmustól sugárzó nyilatkozatait felidézve nehéz elképzelni, hogy ugyanez a politikus Pásztor Albert volt rend?rkapitány polgármesteri jelöltségének támogatásával most az „er?s kéz” politikája mellett áll ki.

Pásztor Albert nyilvánvalóan a 2009-ben elhíresült, a helyi cigányságot bíráló kijelentése, és azt követ? országos felzúdulás és helyi demonstráció után lett DK és az MSZP együttes polgármester-jelöltje. Err?l viszont a harmadik baloldali párt, az Együtt-PM, és számos f?városi értelmiségi hallani sem akar, és rasszizmust kiált. Nincs értelme sokadszorra elemezni az egykori miskolci rend?rkapitány nagy port felvert mondatait, bár ezek visszhangjaként most, 2014 júliusában egymásnak estek a f?városi, baloldali aktivisták az „ellenállás napján”, a Batthyány-örökmécses el?tt.

Fontosabb arra felhívni a figyelmet, hogy Miskolcon a kisebbségi probléma alapvet?en eltér az ország többi részét?l, ugyanis a jellemz?en kisebb falvakból ismert konfliktusok egy országos jelent?ség?, nagyarányú munkanélküliséggel sújtott nagyvárosban törnek ki. Ott, ahol nincs mód a probléma átmeneti kezelését úgy-ahogy lehet?vé tev? „spontán szegregációra”, úgy, mint a hazai, rohamos gyorsasággal cigány többség?vé vált aprófalvakban.

Hiába kényszerítik „politikai korrektségre” a médiát, ha a helyi társadalom bizonyos típusú b?ncselekmények elkövetését következetesen a cigányoknak tulajdonítja. Az emberek a mindennapi tapasztalatokból indulnak ki, és leperegnek róluk a szociológusok és publicisták érvei. Hasonló a helyzet Franciaországban, ahol jellemz?en a szegényebbek lakta külvárosokban robban ki a feszültség az arab bevándorlók utódai és a rend?rség, illetve a többségi lakosság között. Ezt a baloldali értelmiség nem tudja kezelni, ami a Nemzeti Front népszerűségének növekedéséhez vezetett.

Látható, hogy Miskolc, és a mostani önkormányzati választás a hazai baloldal számára kiemelt fontosságú. A f?városi, baloldali értelmiség eddig alapvet?en emberjogi, azaz töményen ideológiai alapon közelített a hazai kisebbségi problémához, és ennek a szemléletnek a cs?dje els?nek Miskolcon vált nyilvánvalóvá. Sikerült megnövesztetni, a szavazók harmadát maga mellé állító politikai er?vé tenni azt a Jobbik Magyarország mozgalmat, mely a legalantasabb, széls?séges uszítást állította szembe a baloldali/liberális demagógiával.

Az „Ingyenes gettófelszámolást!” jelszó, mellyel Vona Gáborék kampányolnak Miskolcon, a polgárháború rémképét festi a falra, hiszen törvényesített negatív diszkriminációt követel a cigányság számára. Azt pedig, hogy a helyi jelöltjük, Jakab Péter, a felmen?i révén zsidó származású, csak bonyolítja a helyzetet, és teljesen összezavarja a magukat baloldalinak valló miskolciakat. Közülük, mint ez köztudott, sokan szavaztak már 2010-ben is az életveszélyes demagógiával kampányoló Jobbikra, mely már most több támogatóra számíthat a városban, mint a három, egymással marakodó baloldali párt, a DK, az MSZP és az Együtt-PM összesen.

Van a miskolci ügyben megoldás? Magára talál-e a baloldal, visszatér-e a szolidaritás és a polgári értékek nemes hagyományához, melyet a két világháború között képviseltek a miskolci szociáldemokraták, és amelyre olyan nagy szükség lenne a súlyos gazdasági válsággal küzd? borsodi nagyvárosban? Nem tudom, mint ahogy azt sem, hogy milyen módszerekkel, és milyen forrásokból lehetne el?segíteni a cigányság kívánatos integrációját.

Csak abban vagyok biztos, hogy a „számozott utcák” területén tervezett szanálást végre kell hajtani, és az egykori kohászkolónia komfort nélküli házainak lakóit, az ingatlan értékével arányos kártérítés (1,5-2 millió forint) fejében el kell költöztetni, mert az újjáépül? futballstadion megközelítését, illetve a néz?k parkolását biztosítani kell. A diósgy?ri futballklub támogatásában a miskolciak többsége egyetért, és a sport körül kialakuló közösség olyan fontos érték, melynek meg?rzését és gyarapítását a város vezet?ségének támogatnia kell. A stadion elkerülhetetlen újjáépítése által el?idézett városrendezési problémát az érvényes jogszabályok tiszteletben tartásával ugyanúgy rendezni kell, ahogy huszonöt éve a Széchenyi utca házainak rekonstrukcióját is megoldották. Ebbe az ügybe súlyos felel?tlenség belekeverni a „kisebbségi problémát”. Ha már a nemzetközi és hazai baloldal nagy kérdéseit nem tudjuk itt és most megoldani, legalább Miskolc rövid távú, kétségbevonhatatlan érdekeire legyünk tekintettel.

Pelle János - www.valasz.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
